

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 71. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267486064/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

- Ingen blev anden qvit, før de laa falden i Grobe.
 Liuset blev Mørkheds mand og mørket Liuset udslyct,
 Ingen da saac sin Haand, naar hver sit Herreverk brugte,
 Blevde paa ny igien et *Chaos*, mangen at kiuse,
 Aldrig fik Verden Skin, oc skint' ej Dagen hin liuse,
 Mod slig underlig Chor, mon Ordens Herren fremriide, (b) (b) *Sap. XL. 22.*
 Setter en Pind derfor, kan slig u-orden ej liide,
 Skicker oc hvert sit maal, hvor viidt hver skulle sig strecke,
 Ved den ringeste maal kand hand der ofver ej trecke.
 Gandske Jorderig viid hand dem til Grenser mon sette,
 Forekommer saa Striid (c) oc dermed demper al trette. (c) Jorderig
 [21] Lius Dag-HErren saa skær hand ofver Jorden regierer, sager Fred
 Mørk Nat-herren oc er, hand under ej mindre hofverer: imellen begge
 disse Herren.
 Skifte saa gaard paa ny, naar Dag sig packer af Lande,
 Rider strax Nat i By, med sorten Fanen i Haande.
 Ved slig Orden oc Skik, skal det til Dommedag vare,
 Lige til Punct oc Prik med Sommer oc Vinter hin svare. (d) (d) *Gen. VIII.*
 Vi saa kunde forstaa' hvad Skilsmis Mose her meener, 22.
 Gud fandt mesterlig paa, oc Nat med Dagen foreener.
 Allerviseste Gud, du est i Gierninger præctig,
 Vigtigt er hvert dit Bud, oc al din Idret er mæctig.
 Kunde din Hierte-mand, af Nat oc Dagens skifter,
 Kænde din Ære-stand, (e) at du sligt drabelig stifter, (e) *David*
 Ville vi oc med ham, for samme Gierning dig ære, *Psalm. XIX. 3.*
 Os see viidere frem, hvad Titel de monne her bære.
- v. 3. Oc Gud kallede Liuset Dag, oc Mørket
 kallede hand Nat. (f) (f) Liusets oc
 mørkets Titu-
 ler.
- Adam den første Mand, af Jorden røder oc ringe
 Kaldte den Skaber sand, lood ham slig Naade gelinge,
 At hand kændte sin Bruud, gaf hende Nafnet med Ære,
Hevah den Jomfru pruud det Nafn Lif-lille (g) mon være, (g) Lefvænde,
 Gaf oc Diurene Nafn, som dem best kunde beqvemme eller lefvend-
 giørend.
 Fugl oc Krage med Rafn: de ocsaa lyde hans Stemme.
 Men før Adam blev Tolk, self Kongen Nafnen' udbytte,